

Marktplaats

Zoals zo veel mensen verkoop ik wel eens iets via Marktplaats. Deze keer wilde ik mijn Nespresso machine verkopen en uiteindelijk is dit ook gelukt, maar dat had wel veel voeten in de aarde. Iets verkopen via Marktplaats of een vergelijkbare site is namelijk niet zo vanzelfsprekend voor mij.

Naast dat zo iets veel spanning met zich mee brengt, moet ik er ook voor zorgen dat de afspraak gemaakt wordt wanneer er iemand van de begeleiding of mijn ouders bij aanwezig kan zijn. Ik durf namelijk niet alleen de potentiële koper te ontvangen, want wie is die potentiële koper nu eigenlijk? Ik heb namelijk alleen via de mail contact met haar gehad en weet dus niet precies met wie ik te maken heb. Is ze bijvoorbeeld wel te vertrouwen? En moet ik haar überhaupt wel binnen laten? En wat als ze de prijs nog wil afdingen? Of toch liever van de koop af ziet? Vragen die door mijn hoofd blijven sproken totdat de potentiële koper aanbelt. *O, help. Daar gaan we dan.*

Op de camera van mijn intercom zie ik dat er twee mensen bij de hoofdingang wachten. Een man en een vrouw. *Ze zijn dus met zijn tweeën.* Zenuwachtig druk ik op het groene knopje van mijn intercom om ze binnen te laten. *Nu gaat het gebeuren.* Samen met mijn moeder naar de voordeur van mijn appartement. Ik hoor hun voetstappen op de trap, hun stemmen op de gang. Daar komen ze! Met klamme handen open ik mijn voordeur. "Ha...llo," stamel ik. 'Wat een prachtig gebouw is dit.' Ik knik aarzelend en vertel haar dat het nieuwbouw is, daarna begin ik over mijn Nespresso machine, daar komen ze immers voor. De vrouw kijkt verwonderd naar mijn Nespresso machine. 'Wat ziet die er nog mooi uit!'

'Ja, ik drink niet zo heel veel koffie,' grap ik. Het is nog waar ook, maar daarnaast ben ik gewoon zuinig op mijn spullen. De vrouw maakt het opvangbakje voor de lege koffiecups open, 'O, er zit er nog eentje in.'
Shit, ik had mijn Nespresso toch van te voren ontkalkt? En alle losse onderdelen (opvangbakje/lekbakje etc.) grondig afgewassen. Mijn hoofd begint te tollen. Hoe kan ik dit vergeten zijn? *Heb ik dan nog een keer koffie gezet nadat ik de boel heb schoongemaakt?* Ik had alles nog zo goed van te voren voorbereid...

'Kunnen we betalen met een tikkie?'
Ook dat nog. Waarom kunnen ze niet gewoon contant betalen? Ik heb geen tikkie app, want ik doe geen bankzaken op mijn mobiel omdat ik geen goede beveiliging/virusscanner heb. *En nu?* Paniek beneemt me de adem. Hier heb ik me niet op voorbereid. Alles loopt weer net even wat anders dan gepland. Hulpeloos kijk ik naar mijn moeder.
'Kunnen jullie het niet gewoon overmaken via de bank?' schiet mijn moeder me te hulp.
De man knikt. 'Doen we dat.'

Met trillende handen haal ik mijn bankpas tevoorschijn, maar de stress is zo erg naar mijn hoofd gestegen dat ik de cijfers van mijn banknummer voor mijn ogen zie dansen. *Het licht hier in de gang is ook veel te slecht. Ik weet mijn banknummer toch ook gewoon uit mijn hoofd.* Mijn hersenen draaien op volle toeren, maar nadenken lukt niet meer. *Wat zullen die mensen nu wel niet van mij denken?*
'Iris, geef het bankpasje maar even aan die vrouw dan kan ze het zelf overtypen.'
Zo gezegd, zo gedaan. En niet veel later staat het geld op mijn rekening. Pff.. wat een gedoe. Volgende keer vraag ik vooraf of ze contant willen betalen om deze situatie niet nog een keer te hoeven meemaken.